

[Kjærulff-Schmidt.]

denne lovgivning. Vi er tilfredse med det opnåede resultat. Der er under udvalgets arbejde sket væsentlige ændringer i lovforslagets udformning, og vi finder, at resultatet af det ret omfattende udvalgsarbejde klart er et bedre lovforslag end det oprindeligt fremsatte.

Selve opregningen af de anlæg, hvis etablering kræver folketings tilslutning, er ændret, således at folketing ikke alene kommer til at tage stilling til eventuel placering af kernekraftværker, men også til eventuelle anlæg til opbevaring og bearbejdning af bestrålet, nukleart brændsel og radioaktivt affald. Det er en væsentlig ændring, der her ligger i ændringsforslagene til § 3, og når det yderligere tages i betragtning, at ændringsforslag nr. 4 bestemmer, at de berørte kommunalbestyrelser og amtsråd skal have afgivet en udtalelse, inden miljøministeren fremsætter sit forslag til folketingsbeslutning, så må man alt i alt sige, at der ved ændringsforslagene er sket en kraftig styrkelse af folketingets og af de lokale myndigheders indflydelse i selve beslutningsfasen.

Ændringsforslagets regel om den obligatoriske forudgående høring af de berørte folkevalgte organer er en af de ændringer, mit parti i særlig grad har arbejdet for, og vi er tilfredse med den udformning, som hele udvalget har kunnet samle sig om. En sammenligning af beslutningsproceduren, sådan som den nu udformes, med de regler, der er gældende f. eks. i andre EF-lande, er interessant, fordi Danmark, så vidt det har kunnet konstateres, er det eneste land, hvis parlament er direkte inddraget i proceduren i selve beslutningsfasen, hvorimod man i andre EF-lande meddeler tilladelserne til etablering af kernekraftanlæg administrativt. Det er en uhyre positiv ting ved denne lovgivning.

Reglerne i lovforslaget omkring etableringsfasen er også ændret på et par punkter. Ved tidligere forhandlinger her i salen har jeg fremhævet som fremskridtspartiets opfattelse, at generelle sikkerhedsregler i et vist omfang burde indarbejdes i selve lovteksten. Det er noget, som tidligere har været afvist af regeringen, men mit parti har arbejdet herfor i udvalget og har med glæde konstateret, at et enigt udvalg har kunnet samle sig omkring ændringsforsla-

gene nr. 2 og nr. 3, som indeholder de ønskede generelle sikkerhedsregler. Regler er naturligvis ikke alt. Det afgørende er, hvordan de håndhæves, men ved at indarbejde sikkerhedsreglerne i lovteksten understreges meget stærkt ansvaret for, at tilsynsmyndighederne under driften løbende kontrollerer stråling i og omkring anlægget, og ansvaret for, at myndighederne før driften stiller meget strenge krav til bygningsværker, komponenter og andet udstyr, der hører til anlægget.

Foruden disse generelle sikkerhedsregler i § 2 indeholder § 4, stk. 2, en adgang for ministeren til at fastsætte sikkerhedskrav til det enkelte anlæg i forbindelse med behandlingen af ansøgningen om tilladelse til placering. Man må gå ud fra, at denne regel vil blive benyttet til fastlæggelse af regler til sikring mod befolkningens og personalets udsættelse for ioniserende stråling, til sikring mod udslip af radioaktive stoffer fra anlæg, til at udarbejde regler om den sikkerhedsmæssige udformning af anlæg, f. eks. regler om beskyttelse mod påvirkninger udefra, til fastsættelse af konstruktionsprincipper for sikkerhedsudstyr, kvalitetsprincipper, krav til ansøgerens organisation, beredskabsregler og regler om rutinemæssig overvågning af, at anlægget ikke belaster omgivelserne. Man må også gå ud fra, at ministeren vil forelægge de sikkerhedskrav, han udformer med denne hjemmel, for vedkommende folketingsudvalg, i det øjeblik der foreligger en ansøgning til behandling.

Ud over de regler, jeg har nævnt, indeholder ændringsforslag nr. 17 bestemmelser om miljøstyrelsens og tilsynet med nukleare anlægs og sundhedsstyrelsens kontrol med anlæggene og med overholdelsen af de krav, der stilles for anlæggenes drift. Hertil kommer så endelig som en lokal sikkerhedsorganisation det i ændringsforslag nr. 14 omhandlede sikkerhedsråd med repræsentanter for bl. a. de ansatte og den lokale befolkning, altså de grupper, der har en meget direkte og en meget umiddelbar interesse i sikkerhedsreglernes overholdelse. Med disse flerstrengede sikkerhedskrav og flerleddede kontrolmuligheder må man nok alt i alt forvente, at der kan opnås en meget høj grad af sikkerhed omkring anlæggenes etablering og drift.

Fremskridtspartiet kritiserede både i for-